

سیاست جنایی ایران در قبال قاچاق تجهیزات پزشکی

فاطمه احدی

استادیار، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران (نویسنده مسئول)

Fatemeh.ahadi1394@gmail.com

جمال بیگی

دانشیار، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، مرکز تحقیقات حقوق، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

jamalbeigi@iau-maragheh.ac.ir

هیوا علی پور

دانشجوی دکتری تخصصی حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

Hiva_alipoor@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: از قدیم‌الایام قاچاق کالا به‌عنوان پدیده‌ای مخرب برای دول مشکل‌ساز بوده است. حال اگر مسئله قاچاق مرتبط با سلامت جامعه باشد اهمیت آن دوچندان خواهد بود لذا قاچاق تجهیزات پزشکی که با سلامت جامعه در ارتباط است علاوه بر مشکل قاچاق، مشکل سلامت جامعه را نیز به آن خواهد افزود، تأمین سلامت جامعه از وظایف اصلی دولت می‌باشد لذا مقابله با پدیده قاچاق تجهیزات پزشکی نیز از وظایف اصلی دولت است که باید در قبال آن از سیاست جنایی مشخصی پیروی نماید. **روش تحقیق:** در این پژوهش سعی خواهد شد بر اساس روش توصیف - تحلیلی و با بهره‌گیری از شیوه‌گرده آوری مطالب بر اساس طریق کتابخانه‌ای با بهره‌گیری از کتب و مقالات موجود مطالب جمع‌آوری و دسته‌بندی گردد. **یافته‌ها:** یافته‌های تحقیق بیانگر این موضوع است که قاچاق تجهیزات پزشکی نه تنها سبب بروز مشکلات اقتصادی خواهد شد بلکه سلامت جامعه را به دلیل ورود تجهیزات غیراستاندارد تحت تأثیر قرار خواهد داد. **نتیجه‌گیری:** دولت با اتخاذ سیاست جنایی مناسب، در پیش گرفتن سیاست‌های سخت‌گیرانه کیفری و ایجاد راهکارهای اقتصادی و فرهنگی می‌تواند در پیشگیری از ارتکاب این نوع بزه قدم بردارد اما این سیاست‌ها از هماهنگی‌های لازم برخوردار نیست تا در مقابله با بزه مذکور در حد قابل انتظار مؤثر واقع گردند.

کلیدواژه‌ها: سیاست جنایی، قاچاق، تجهیزات پزشکی، پیشگیری

مقدمه

شرایط اقتصادی، ژئوپولیتیک و تحریم‌ها علیه ایران به شکلی است که زمینه قاچاق کالا را فراهم نموده است در این بین قاچاق تجهیزات پزشکی به عنوان کالایی سلامت محور نه تنها سلامت جامعه را به خطر خواهد انداخت بلکه ضربات غیر قابل جبرانی به اقتصاد و امنیت کشور وارد می نماید. حال اینکه قاچاق کالا از گذشته‌های دور به عنوان حرفه‌ای کاذب با درآمد بالا وجود داشته و همیشه گریبان گیر دولت‌ها بوده است. با توسعه علم پزشکی، کشف روش‌های نوین درمان و استفاده از تجهیزات پزشکی، قاچاق کالای اخیر نیز به این معضل می افزاید. حال اگر سیاست جنایی را به منزله تدابیر مواجهه با جرم تلقی کنیم، هیچ حکومتی در طول تاریخ فاقد سیاست جنایی نبوده است؛ زیرا به هر حال در مقابل جرم، واکنش خاصی داشته است. (عظیم زاده اردبیلی، حسابی، ۱۳۹۰: ۱۱۴) لذا دولت جمهوری اسلامی ایران نیز برای مقابله با قاچاق تجهیزات پزشکی سیاست‌های را اتخاذ نموده که با دقت در سیاست‌های کلان دولت در این امر متوجه خواهیم شد که دولت به جای اینکه برای مبارزه با این پدیده روش‌های اقتصادی به کار گیر از طریق سیاست‌های کیفی به جنگ آن رفته است. از آنجاکه تجهیزات پزشکی کالاهای سلامت محوری بوده که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم با سلامت جامعه در ارتباط است آثار سوء آن بیشتر از سایر کالاها خواهد بود بر همین مبنا قاچاق تجهیزات پزشکی که بدون بازرسی‌های لازم و کالاهای غیراستاندارد وارد می گردد نظام سلامت کشور را با مشکلاتی اساسی روبرو خواهد کرد همین موضوع سبب گردیده تا قانون گذار تجهیزات پزشکی را در ماده ۲۷ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز در زمره کالاهای ممنوعه قرار دهد تا با سیاست کیفی سخت گیرانه تری به مبارزه با آن برود. دولت از طریق ایجاد مراکز تخصصی، طراحی و تدوین اهداف و برنامه‌های پیشگیرانه، ایجاد ارتباط و هماهنگی میان بخش‌های دولت و سایر نهادهای بیرون از دولت مانند نهادهای جامعه مدنی و تمهید شرایط مشارکت فعال جامعه مدنی برای تحقق اهداف پیشگیری از جرم، می تواند ارتقای پیشگیری از جرم را در سطح جامعه تضمین و دسترسی به آن را تسهیل نماید. (نجفی توانا، شاطری پور اصفهانی، ۱۳۹۱: ۸۱). لذا مبارزه با قاچاق کالا، صرفاً با اهرم‌ها و روش‌های تقنینی و قضایی صرف موفق نخواهد بود. قاچاق کالا از دیدگاه جرم شناسانه، پدیده‌ای اجتماعی است که مقابله با آن راه کارهای خود را می طلبد و برای مقابله با آن، باید از ابعاد و جوانب مختلف مورد بررسی و مواجهه قرار گیرد (محسنی، ۹۲: ۲۳). تحقیق حاضر به دنبال شناسایی سیاست و اهداف دولت در مبارزه با قاچاق تجهیزات پزشکی است تا سیاست‌های کلان دولت در همه عرصه‌ها و میزان هماهنگی آن را در مبارزه با بزه مورد بحث بررسی کند، سیاست‌های که در زمینه تقنینی، قضایی، اجرایی و حتی مشارکتی هدف واحدی را دنبال نماید.

روش تحقیق

در این پژوهش سعی خواهد شد بر اساس روش توصیف - تحلیلی و با بهره گیری از شیوه جمع بندی مطالب با بهره گیری از کتب، مقالات و سایر منابع موجود جمع آوری و دسته بندی گردیده است.

یافته‌ها

یافته‌های تحقیق بیانگر این موضوع است که قاچاق تجهیزات پزشکی نه تنها سبب بروز مشکلات اقتصادی خواهد شد بلکه سلامت جامعه را به دلیل ورود تجهیزات غیراستاندارد تحت تأثیر قرار خواهد داد و در این زمینه سیاست‌های مقابله و پیشگیری از جرم از سوی دولت در حد انتظار مثرترم واقع نگردیده است.

۱. مفهوم شناسی

۱-۱. سیاست جنایی

سیاست جنایی برگرفته از واژه فرانسوی *Politique criminelle* و معادل واژه انگلیسی *Criminal policy* است که فوئرباخ^۱ آلمانی از جمله اولین اندیشمندانی است که در کتاب حقوق جزا اصطلاح سیاست جنایی را به کار برده است و آن را این گونه تعریف نموده‌اند: «مجموعه روش‌های سرکوبنده و کیفری که دولت با توسل به آن در مقابل جرم واکنش نشان می‌دهد». (لواسور، ۱۳۷۱: ۳۹۹) از نظر ایشان سیاست جنایی در حقوق جزا خلاصه می‌شود که به صورت مضیق و مترادف با سیاست کیفری می‌باشد. پس از ایشان متفکران زیادی از جمله فون لیست^۲ و دوایر^۳ و دیگران اقدام به تعریف اصطلاح سیاست جنایی نمودند. فون لیست در سیاست جنایی را این گونه تعریف می‌کند: «سیاست جنایی رشته‌ای است که حسب یافته‌های فلسفی و علمی و طبق مقتضیات تاریخی کوشش می‌کند تا به تدوین نظریه‌های کیفری و پیشگیری جرائم که در عمل موفق واقع گردد، بپردازد» به اعتقاد وی، جرم معلول عوامل فردی و اجتماعی بوده و لذا سیاست اجتماعی و سیاست جنایی را از یکدیگر جدا و تصریح نموده موضوع سیاست اجتماعی (پیشگیری اجتماعی) حذف کامل یا حداقل محدود ساختن شرایط اجتماعی جرم است، در حالی که سیاست جنایی در جایی که با بزهکار خاص سروکار می‌یابد، نمایشگر مبارزه علیه جرم به وسیله تأثیر فردی علیه بزهکار است. (نوربها، ۱۳۷۰: ۱۳۲) تا جایی که این اصطلاح از زوایای متعددی مورد بررسی قرار گرفت و تعاریف متعددی از آن ارائه شد. آنسل دو جنبه نظری و عملی سیاست جنایی را در کنار هم و به موازات یکدیگر مورد توجه قرار داده و معتقد بوده است که تدوین سیاست جنایی و تدابیر اجرایی آن در سطوح قضایی، اجرایی و پلیسی باید همواره مبتنی بر پژوهش‌های علمی و عمدتاً جرم شناختی باشد و بنا بر نتایج حاصله و نیز به موازات تحولات در آمار جنایی و اشکال جرائم خود را متحول و روزآمد کند. (لازرز، ۱۳۹۲: ۱۰۹) خانم دلماس مارتی نیز «پاسخ‌های را که هیات الاجتماع اعم از دولت یا جامعه‌ی محلی به پدیده‌ی مجرمانه سامان می‌بخشد» را مفهوم سیاست جنایی می‌داند (دلماس مارتی، ۱۳۸۱: ۶۹) مفهومی که امروزه از سیاست جنایی مطرح است همان مفهومی است که دلماس مارتی از آن یاد کرده و به سیاست جنایی به طور وسیع تری می‌نگرد به طوری که در سیاست جنایی امروزی نه تنها تدابیر و اقدامات کیفری و سرکوبگرانه دولت در واکنش به ارتکاب جرم مطرح است بلکه نهادهای مدنی و آحاد جامعه نیز در سیاست جنایی مداخله کرده و با رویکرد پیشگیری از ارتکاب جرم، اتخاذ تدابیر و روش‌های لازم جهت مبارزه با انحراف نیز به موازات مبارزه با جرم در دستور کار است. (نیازمند، نجفی توانا، ۱۳۹۴: ۱۸۷)

استفانی و لواسور سیاست جنایی را نوعی سازمان‌دهی مبارزه با بزهکاری در اشکال مختلف و با به کارگیری ابزار گوناگون و هدایت‌شده به سوی اهداف معین می‌دانند. (Stefani, 1993: 19) همچنین دو اندیشمند دیگر این حوزه سیاست جنایی را این گونه تعریف نموده‌اند: «مجموعه روش‌ها و شیوه‌های لازمی که به قانون‌گذار پیشنهاد می‌شود؛ یا اینکه در یک‌زمان و مکان خاص مورد استفاده قرار می‌گیرند تا بدین طریق بتوانند علیه بزهکاری به مبارزه جدی بپردازند و در ریشه‌کن کردن و نابودی آن توفیق حاصل کنند؛ بنابراین سیاست جنایی قبل از آنکه یک علم باشد، یک فن است که هدفش کشف و شکل دادن عقلانی و منطقی‌ترین روش‌های مختلف برای حل مسائل مختلفی است که پدیده مجرمانه از نظر شکلی و علمی به وجود می‌آورد» (Herele et Vitu, 1988: 97) با پیشرفت روزافزون تکنولوژی، افزایش جمعیت، بروز جرائم در قالبی نو و با شیوه‌ها نوین و

1. Anselm Von Feueybach
2. Franz Von liszt
3. Donnedieu de vabres

همچنین توجه به کرامت انسانی و عبور از سیاست کیفری صرف سبب ظهور اندیشه‌ها جدیدی گردید تا سیاست جنایی را شکل دهد که مرحوم دکتر نوربها آن را پل ارتباطی بین حقوق جزا و جرم‌شناسی معرفی نموده‌اند. لذا به اقتضای نوع حکومت‌ها و وضعیت خاص هر جامعه، طبقه‌بندی‌های گوناگونی از سیاست جنایی با الهام از رهیافت‌های علمی یا آموزه‌های ایدئولوژی وجود دارد (Szabo, 1978: 38) چنان‌که اشاره شد سیاست جنایی در زمان حال، صرفاً شامل تدابیر سرکوبگر نیست، بلکه پیشگیری از بزهکاری و یا تدابیری را شامل می‌شود که هدف آن سالم‌سازی محیط جامعه، خنثی کردن عوامل جرم، اصلاح و جامعه‌پذیری مجرم باشد. بر این اساس، قلمروی سیاست جنایی در سه بعد ماهیتی، مکانی و زمانی قابل طرح است. (jung, 1994: 32) بنابراین وظیفه و رسالت اصلی سیاست جنایی پویا همانا کنترل بزهکاری و مهار کردن آن در محدوده‌های تحمیل پذیر است. (گسن، ۱۳۷۴: ۲۸۱)

در واقع سیاست کیفری را می‌توان این‌گونه تعریف کرد: سیاست جنایی به معنی جهت دادن و سازمان‌دهی کردن سنجیده و مطالعه شده برای مبارزه با بزهکاری است که قانون‌گذار قبلاً آن را جرم‌انگاری کرده است و این جهت دادن و سازمان‌دهی کردن از روش‌های مختلف و با اهدافی مشخص صورت می‌گیرد که در رسیدن به این مهم از ابزارهای کیفری و غیره کیفری بهره می‌برد.

۱-۲. قاچاق^۱

در بند الف از ماده ۱۱ قانون انحصار تجارت خارجی قاچاق این‌گونه تعریف شده است: «کلیه اجناسی که برخلاف مقررات این قانون وارد مملکت می‌شود قاچاق محسوب و به نفع دولت ضبط و فروخته می‌شود...» که تعریف کاملی نیست و بعداز آن در قانون مجازات مرتکبین قاچاق نیز تعریف کاملی از جرم قاچاق ارائه نشده صرفاً به بیان مصادیق آن اکتفا گردیده است؛ اما در بند الف ماده ۱ قانون قاچاق کالا و ارز قاچاق این‌گونه تعریف شده است: «قاچاق کالا و ارز: هر فعل یا ترک فعلی است که موجب نقض تشریفات قانونی مربوط به ورود و خروج کالا و ارز گردد و بر اساس این قانون و یا سایر قوانین، قاچاق محسوب و برای آن مجازات تعیین‌شده باشد، در مبادی ورودی یا هر نقطه از کشور حتی محل عرضه آن در بازار داخلی کشف شود». علاوه بر موارد فوق در ماده ۱۱۳ قانون گمرکی نیز مصادیقی از قاچاق در قالب تعریف آن بیان گردیده است که به نسبت جامع‌تر از سایر تعاریف است. برداشت اصلی از موضوع قاچاق کالا و ارز نحوه غیرقانونی ورود و خروج آن است که این ورود و خروج از هر طریق ممکن از جمله هوایی، دریایی یا زمینی می‌تواند صورت گیرد.

۱-۲-۱. تعریف جرم قاچاق

۱-۲-۱-۱. تعریف لغوی

قاچاق کلمه‌ای ترکی است و به معنای تردستی و کاری است که پنهانی انجام شود و معنای فراری را نیز می‌توان از آن برداشت نمود و شاید قاچاقچی با حيله و فریبی که برای ورود کالا یا صدور آن انجام می‌دهد به این نام گفته شده است. (عمید، ۱۳۵۸: ۷۸۴)

۱-۲-۱-۲. تعریف اصطلاحی

قوانین و مقررات مختلفی در زمینه قاچاق کالا و ارز، تخلفات گمرکی و صادرات و واردات وجود دارند و همچنین کنوانسیون‌های

¹. smuggling

بین‌المللی مختلف راجع به این موضوع وجود دارند که تعریف کلی زیر را که تقریباً بر اعم اقسام قاچاق دلالت داشته باشد پذیرفته‌اند «قاچاق عبارت است از واردات و صادرات کالا، ارز و هر چیزی که به‌موجب قانون واردات یا صادرات آن ممنوع بوده یا در انحصار دولت باشد یا اینکه بدون تشریفات و مقررات قانونی، پرداخت عوارض و حقوق گمرکی وارد یا صادر شده باشد، همچنین خرید و فروش و حمل و نگهداری این کالا در مواردی که قانون صریح بیان داشته است نیز در حکم قاچاق است.» قاچاق در لغت به معنی حمل و نقل یا خرید و فروش غیرمجاز کالا است؛ که این کار برای گریز از پرداخت حقوق گمرکی یا غیرمجاز بودن صادرات و واردات آن صورت می‌گیرد، حال اگر کالای وارد شده از نوع کالای مجاز باشد فراری دادن کالا از دید مأمورین صرفاً باهدف نپرداختن عواید دولت است ولی چنانچه کالای وارد شده از نوع غیرمجاز ممنوع‌الورود باشد، ورود این کالا اساساً غیرقانونی تلقی خواهد شد اما تعریف دیگر قاچاق ورود کالا به نحو غیرمجاز است که نحو غیرمجاز به دو معنی است، معنی اول غیرمجاز یعنی ورود کالا از راه‌ها و مرزهای غیرمجاز و فاقد تأسیسات دولتی شامل گمرک و گذرنامه و قرنطینه و معنی دوم غیرمجاز یعنی غیرقانونی بنابراین راه‌های غیرمجاز یعنی مرزهای باز و کوره‌راه‌ها.

۱-۲-۲. عنصر قانونی جرم قاچاق

عنصر قانونی این جرم را باید بند الف ماده ۱۱ قانون انحصار تجارت خارجی، بند الف ماده یک قانون مبارزه با کالا و ارز و ماده ۱۱۳ قانون امور گمرکی دانست ولی در هر صورت جهت مجازات این جرم بایستی به سراغ قوانین مادر آن رجوع کرد که در این زمینه قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲/۱۲/۲۹ می‌باشد که به‌عنوان قانون مادر همچنان مبنای عمل است.

۱-۲-۳. عنصر مادی جرم قاچاق گمرکی

منظور از عنصر مادی: یعنی فعل یا ترک فعل مجرمانه‌ای که در عالم خارج واقع شود و از قصد مرتکب یا خطای جزایی او ناشی شده باشد.

که البته قانون‌گذار در مجموعه قوانین بالا مصادیق مختلفی از عنصر مادی را احصاء نموده است که عبارت‌اند از وارد یا خارج نمودن کالا از مسیر غیرمجاز بدون انجام تشریفات گمرکی، خارج نکردن وسایل نقلیه و یا کالای ورود موقت، خارج نکردن ورود موقت برای پردازش، خارج نکردن عبور خارجی و مرجوعی ظرف مهلت مقرر از قلمرو گمرک، عدم تحویل کالای عبور داخلی شخصی ظرف مهلت مقرر، ارائه اسناد خلاف واقع که دلالت بر خروج وسایل نقلیه و کالا از قلمرو گمرک بدون اظهار یا بدون پرداخت یا تأمین حقوق ورودی، تعویض یا برداشتن قسمتی از کالای عبور خارجی و وجود کالای اضافی همراه کالای اظهار شده که در اسناد تسلیمی به گمرک ذکری از آن نشده است، اظهار وسایل نقلیه و کالایی که صدور آن ممنوع و یا مشروط است. به‌عنوان خروج موقت یا کران بری (کابوتاژ) که ظرف مهلت مقرر به قلمرو گمرک وارد نگردد - اظهار کالای مجاز یا مشروطی که جمع حقوق ورودی آن کمتر است تحت عنوان مجاز یا مشروط دیگر یا نام دیگر و با استفاده از اسناد خلاف واقع، اظهار کالا به گمرک یا استفاده از شمول معافیت یا تسلیم اظهارنامه خلاف، اسناد غیرواقعی و یا ارائه مجوزهای جمعی، تعویض کالای صادراتی که برای آن پروانه صادر گردیده است یا کالای ممنوع‌الصدور و یا مشروط یا دارای ارزش کمتر، انتقال کالای مورد معافیت بدون رعایت مقررات ماده ۱۲ که در مجموع این مصادیق عنصر مادی جرم قاچاق را تشکیل داده‌اند.

۱-۲-۴. عنصر روانی

جرم قاچاق گمرکی از جمله‌ی جرائم عمدی است که عنصر معنوی جرم قاچاق بیرون بری کالای تجاری از اماکن گمرکی بدون اظهار یا بدون پرداخت یا تأمین حقوق ورودی و همچنین ارائه اسناد خلاف واقع است و چنانچه اظهار خلاف صورت بگیرد یا

اسناد خلاف واقع ضمیمه اظهارنامه گمرکی یا سایر مدارک مربوطه گردد و موضوع به‌وسیله مأمورین گمرک کشف شود، عنصر معنوی تحقق می‌یابد و آشکار می‌شود؛ حال اگر نماینده صاحب کالا تجاری بدون اطلاع از اسناد و خلاف واقع یا تعرفه و ارزش گمرکی خلاف، کالا را اظهار نماید و صاحب کالا حقیقت امر را به وی نگوید، نماینده فاقد قصد و عنصر معنوی جرم است و به اطلاع بی‌خبر گیر افتاده است و اطلاع از ماهیت کار نداشته است و اگر حق‌العمل کار، ارزش کالا را طبق فاکتور اظهار کرده باشد و گمرک ارزش را در امر واردات زیاده‌تر بداند حق‌العمل کار، قصد و عنصر معنوی جرم را ندارد و صاحب کالا اعم از شخص حقیقی یا حقوقی مسئول است که اکثراً یا علم و اطلاع فاکتورهای با ارزش کمتر را به سفارش می‌گیرند و جزء اسناد ارائه می‌دهند و همچنین در ارزش کالای صادراتی که به میزان آن تعهد می‌سپارند حق‌العمل کاران و نمایندگان اطلاعی ندارند بلکه صاحب اصلی کالا از ارزش کالی خود که توسط مرکز توسعه صادرات ارزش‌گذاری می‌شود، اطلاع دارد و تعهد می‌سپارد. همان‌طوری که در بالا به آن اشاره کردیم جرم قاچاق کالا جرمی است عمدی و با سوءنیت که در مورد صاحب کالا حاصل آن یا حق‌العمل کار گمرک یا نماینده صاحب کالا حذف می‌کند. (فیروز جانی، ۱۳۸۹: ۱۳).

اما در مورد کالاهایی که در مکان قاچاق هستند و در مبادی مرزی کشور کشف نشده بلکه در داخل شهرها و بازار به وفور یافت می‌شود برابر رأی وحدت رویه شماره ۶۸۴ مورخ ۱۳۸۴/۱۱/۴ دیوان کشور اصل را بر عدم اطلاع گذاشته است و عدم عالم بدون مرتکب بر قاچاق بودن کالا را از عوامل تبرئه مرتکب دانسته است که بر اساس این رأی وحدت رویه هرگاه احراز گردد که کالایی قاچاق بوده و دارنده آن از قاچاق بودنش مطلع نبوده است، مشروط بر اینکه از جمله مصادیق مذکور در رأی وحدت رویه باشد، صاحب کالا و دارنده آن تحت عنوان قاچاق تعقیب نمی‌گردند.

۳-۱. تجهیزات پزشکی

صنعت تجهیزات پزشکی امروزه یکی از بزرگ‌ترین صنایع جهان بوده و با صنایعی همچون فولاد، پلاستیک، پزشکی و ... ارتباطی تنگاتنگ دارد. همچنین به جرأت می‌توان گفت که صنعت تجهیزات پزشکی به یکی از قدرتمندترین صنایع جهان مبدل شده است. صنعت تجهیزات پزشکی، مخصوصاً صنعت لوازم تجهیزات پزشکی مصرفی در قرن بیستم میلادی ظهور و در حال حاضر به یکی از باارزش‌ترین صنایع جهان تبدیل شده است. به‌گونه‌ای که نقش چند صد میلیارد دلاری در تجارت بین‌الملل دارد. (Anthony, 2006: 3)

در کشور ما ۹۰۰۰ نوع تجهیزات پزشکی اعم از مصرفی، نیمه مصرفی و سرمایه‌ای و ابزار و لوازم جانبی مورد استفاده قرار می‌گیرد. (دباغ، ۱۳۸۶: ۳۱) این حجم از تجهیزات بعضاً تولید داخلی و بعضاً از اقلام وارداتی هستند که در آیین‌نامه تجهیزات پزشکی بدین شکل تعریف گردیده است: ملزومات، تجهیزات و دستگاه‌های پزشکی، دندانپزشکی و آزمایشگاهی که به‌طور عام تجهیزات و ملزومات پزشکی «نامیده می‌شوند شامل هرگونه کالا، وسایل، ابزار، لوازم، ماشین‌آلات، کاشتنی‌ها، مواد، معرف‌ها و کالیبراتورهای آزمایشگاهی و نرم‌افزارها می‌باشند که توسط تولیدکننده برای انسان به‌تنهایی یا به‌صورت تلفیقی با سایر اقلام مرتبط به‌منظور دسترسی به یکی از اهداف ذیل عرضه می‌گردند:

تشخیص، پیشگیری، پایش، درمان یا کاهش بیماری؛

تشخیص، پایش، درمان، تسکین، جبران یا به تعویق انداختن صدمه یا معلولیت؛

تحقیق و بررسی، جایگزینی، اصلاح آناتومی یا یک فرایند فیزیولوژیک؛

حمایت‌کننده یا پشتیبانی‌کننده از ادامه فرآیند حیات؛

کنترل و جلوگیری از بارداری؛

تمیز یا ضد عفونی کننده یا استریل کننده وسایل یا محیط برای اهداف پزشکی؛

فراهم نمودن اطلاعات جهت نیل به اهداف پزشکی به کمک روش‌های آزمایشگاهی بر روی نمونه‌های اخذ شده انسانی؛

تحقیق، بررسی، جایگزینی یا اصلاح آناتومی یا یک فرآیند فیزیولوژیک؛

در قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز تجهیزات پزشکی در زمره کالاهای سلامت محور قرار گرفته‌اند. آنچه در این مقام مورد بحث بوده و به عنوان کالای سلامت محور مورد توجه خاص قانون‌گذار در قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز قرار گرفته، کالاهای موضوع ماده ۲۷ این قانون بوده که سازمان غذا و دارو، نظارت بر واردات و عرضه و مصرف آن در داخل کشور را بر عهده دارد. (صفاری، اجتهادی، ۱۳۹۶: ۵) بنابراین تجهیزات پزشکی از جمله کالاهای سلامت محور ممنوعه (مستند به بند الف ماده ۲۷ قانون مبارزه با کالا و ارز) می‌باشند و طبق تعریف فوق برای اینکه کالای تجهیزات پزشکی محسوب گردد باید به کاربرد آن توجه کرد یعنی اگر در شرکت تولیدکننده شوینده موادی برای پاک‌سازی محیط خانگی تولید شود جز تجهیزات پزشکی محسوب نخواهد شد اما اگر همان مواد را به منظور پاک‌سازی سطوح بیمارستانی یا سایر اهداف پزشکی تولید نمایند در زمره تجهیزات پزشکی خواهد بود لذا برای تعریف دقیق این نوع کالا باید به نحوه کاربرد آن که مصادیق این کاربرد در آیین‌نامه آمده است توجه کرد.

۲. سیاست جنایی ایران در قبال قاچاق تجهیزات پزشکی

نظام عدالت کیفری برای تحقق و آرمان‌های خود، اعم از مبارزه علیه پدیده بزهکاری با قابلیت پیشگیری از جرم، بازدارندگی عام و خاص و اصلاح و جامعه‌پذیری مجدد بزهکاران، مستلزم بهره‌گیری از سیاست جنایی تقنینی، قضایی و اجرایی است؛ به گونه‌ای که تعارض و تخالف میان سیاست قضایی، سیاست تقنینی و اجرایی مقوله‌ی مبارزه با بزه و بزهکاری موجب نوعی خنثی‌کنندگی و خلط و دوری از اهداف آن‌ها نگردد. (ابراهیمی، حقانی، ۱۴۰۱: ۱۲۶) همین موضوع در خصوص قاچاق تجهیزات پزشکی نظر به اینکه با سلامت جامعه و شهروندان در ارتباط است اهمیت دوچندان دارد که می‌طلبد با حساسیت و دقت بیشتری نسبت به آن عمل گردد.

۲-۱. سیاست جنایی تقنینی

سیاست جنایی تقنینی، به معنی مجموعه اقدامات و روش‌های است که واکنش به پدیده مجرمانه را جرم‌انگاری و نحوه رفتار و واکنش در قبال آن نسبت به مجرمان را تعیین می‌کند، حال اینکه در حوزه قاچاق کالا و ارز تصویب قوانین مختلف که اغلب خارج از قوه مقننه صورت گرفته است وضعیت تأسف باری را ایجاد نموده که سبب گردیده انسجام و قدرت کافی در قوانین و مقررات برای مبارزه با قاچاق کالا و ارز وجود نداشته باشد؛ قاچاق تجهیزات پزشکی نیز به عنوان مصداقی از کالاهای قاچاق با همین رویه حتی سرگردان‌تر از آن روبرو است. چون که از یک طرف مجمع تشخیص مصلحت نظام که مطابق قانون اساسی صرفاً برای حل اختلاف میان مجلس و شورای نگهبان و مشورت با رهبری برای حل معضلات نظام تأسیس شده است مطابق قانون اساسی حق قانون‌گذاری ندارد اما مشاهده می‌شود که در زمینه قاچاق کالا مبادرت به قانون‌گذاری نموده که آن هم با تعدادی مواد مختصر، ناقص، مجمل و بعضاً مبهم که نمی‌تواند سیاست جنایی تقنینی منسجمی را ترسیم نماید. فارغ از تمام قوانینی که در زمینه قاچاق تصویب گردیده است تدوین آیین‌نامه اجرایی آن توسط قوه مجریه و دستورالعمل نحوه رسیدگی به پرونده‌های قاچاق کالا توسط رئیس قوه قضائیه دوچندان بر مشکلات موجود افزوده است به شکلی که گاهی همین موارد توسط دیوان عدالت اداری ابطال گردیده است.

۲-۲. سیاست جنایی قضایی

آنچه تحت عنوان سیاست تقنینی ظاهر می‌شود توسط متصدیان سیاست قضای اعمال می‌گردد. مقصود از سیاست جنایی قضایی، نحوه اعمال مجازات در دادگاه‌ها توسط قضات است که مواد قانونی تصویب‌شده را در اختیار دارند. بخشنامه‌های قضایی تأثیر فراوانی بر سیاست جنایی قضایی در کشور گذاشته است؛ رویه‌ای که با متدهای فروتقنینی و کاهش اقتدار قانون، بخشی از مطالبات و معضلات تراکم پرونده‌های کیفری را به اعتبار تسریع در رسیدگی، پایان می‌بخشد؛ اما پی آمد دراز مدت آن، لطمه به اقتدار قانون و بازیچه شدن آن به دست مقامات قضایی است. (ابراهیمی، حقانی، ۱۴۰۱: ۱۲۶) درست است که اختیارات مقام قضایی در اعمال سیاست جنایی محدودتر از اختیارات قوه قانون‌گذاری است ولی به جرأت می‌توان گفت این نوع سیاست از حیث اینکه قضات دادگاه‌ها به‌طور عملی و عینی با مجرمان مواجه می‌گردند، با توجه به شخصیت مجرم می‌توانند سیاست جنایی را به سمت مطلوبی هدایت نمایند و در هر پرونده به‌صورت موردی این مهم را انجام دهند. (بیگی، ۱۳۹۹: ۴) بنابراین مجموعه اقدامات قوه قضائیه در راستای مقابله با قاچاق تجهیزات پزشکی را در بر می‌گیرد که می‌تواند از آیین‌نامه، دستورالعمل، رویه قضایی، آرا وحدت رویه غیره باشد. البته سیاست‌گذار کلان در این بخش نیز از اصول سرگردان خود تخطی نکرده و وظیفه قوه قضائیه را در قالب تعزیرات حکومتی به قوه مجریه واگذار نموده است تا به پرونده‌های مربوط به قاچاق رسیدگی نماید.

نکته بسیار مهمی که باید به آن اشاره کرد و شبهه خلاف قانون اساسی نیز در مورد آن می‌رود، موضوع مداخله قوه مجریه از طریق سازمان تعزیرات حکومتی در رسیدگی به پرونده‌های قاچاق کالا است که به نحوی مداخله در کار قوه قضائیه محسوب می‌شود و با اصل تفکیک قوا مغایرت دارد و مهم‌تر از آن از دیدگاه سیاست جنایی قضایی اینکه تعدد مراجع رسیدگی آن‌هم در قوه‌ای مستقل مانع از ایجاد رویه‌ای واحد و مناسب در مواجهه با این جرائم گردیده است. (معاونت آموزش و تحقیقات قوه قضائیه، ۱۳۹۰: ۲۶) مورد قابل‌ذکر دیگر در خصوص بخشنامه‌های متفاوت و متناقض با سیاست کلان مبارزه با پدیده قاچاق است که نوعی دوگانگی و تناقض در سیاست‌گذارهای بخشنامه‌ای دیده می‌شود که از یک‌سو بر حذف تشریفات قانونی، ساده‌سازی و سرعت در فرایند کیفری تأکید می‌کند و از سوی دیگر با دادن حق اعتراض به همه اشخاص و نهادها نسبت به رأی قطعی به بهانه خلاف شرع بین، به انبوه‌سازی و سنگین‌تر شدن بار نظام عدالت کیفری مدد می‌رساند و قاعده اعتبار امر مختوم را نیز با چالش روبه‌رو می‌کند. این دو سوگیری در سیاست‌ها و هدف‌گذاری‌ها نشان از سرگردانی سیاست جنایی قضایی در عرصه عمل دارد (نجفی توانا، ۱۳۹۹: ۱۱)

۲-۳. سیاست جنایی اجرایی

مقابله با هر جرمی علاوه بر سیاست‌های دو قوه مقننه و قضائیه هماهنگی و سیاست‌های قوه مجریه را نیز می‌طلبد در همین راستا قوه مجریه نیز با هماهنگی و دنبال کردن خط مش‌های مشخص به دنبال دست یافتن به این مهم است بر این اساس تدابیر قوه مجریه از برنامه‌ریزی و اقدامات هیئت وزیران گرفته تا اقدامات نهادهای تخصصی‌تر در امر قاچاق و متولی تجهیزات پزشکی قابل‌توجه است.

قوه مجریه به‌مانند سایر قوا برای مبارزه با قاچاق کالا دست به اقداماتی زده است از جمله تصویب آیین‌نامه اجرایی قانون نحوه مبارزه با قاچاق کالا و ارز که پس از تصویب هیئت دولت مواردی از آن توسط دیوان عدالت اداری که زیرمجموعه قوه قضائیه است الغا گردیده است. قابل‌توجه خطاب کردن امر در سطر بالا بدین خاطر است که نهادهای متولی امر بدون هماهنگی با سیاست جنایی سرگردان و نامشخص مانند هیئت دولت آیین‌نامه را تصویب نموده که نهادی دیگر از قوه‌ای دیگر اقدام به الغای

آن می‌نماید البته لازم به ذکر است هیئت دولت مصوبات متعدد دیگر نیز در همین زمینه به تصویب رسانده‌اند. علاوه بر هیئت دولت ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز نیز زیر نظر رئیس قوه مجریه تشکیل گردیده که تاکنون مصوبات مهمی را تصویب نموده که به‌عنوان سیاست‌گذار اصلی قوه می‌توان از آن یاد کرد.

نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان نهادی مهم در امر مبارزه با قاچاق کالا و ارز زیرمجموعه قوه مجریه فعالیت می‌کند که در واقع اصلی‌ترین نهاد اجرایی آن است. این نیرو گاهی در برخورد با مجرمین فعال در امر قاچاق با کم و کاست‌های روبرو هستند و گاهی نیز اقدامات سایر نهادها محدودیت‌های برای آن ایجاد می‌نماید. البته در موضوع قاچاق تجهیزات پزشکی سیاست‌های وزارت صمت، اقتصاد و بهداشت و آموزش پزشکی بی‌تأثیر نیست؛ مانند سیاست‌های که وزارت اقتصاد در مباحث مربوط به واردات و صادرات تجهیزات پزشکی در پیش می‌گیرد یا سیاست‌های وزارت‌های صمت و بهداشت و آموزش پزشکی در خصوص مجوزهای صادره و تولید تجهیزات همگی به‌خودی‌خود و به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم در قاچاق این نوع کالا تأثیرگذار خواهد بود. به‌رحال، قاچاق نوعی خاص از بزهکاری قدرتمند و پیشرفته که در جهت فساد و آلوده سازی نظام‌های اقتصادی مشروع و قانونی کشورها گام برمی‌دارد و متأسفانه به لحاظ قوانین جزایی و سیاست جنایی کارآمد در مبارزه با آن، با موانعی جدی روبرو نمی‌گردد. (Farzanegan, 2008: 23)

۲-۴. سیاست جنایی مشارکتی

سیاست جنایی مشارکتی به‌عنوان یک سیاست جنایی همراه با مشارکت جامعه مدنی تعریف شده است یعنی در نظر گرفتن آثار حیاتی ایجاد عوامل تقویتی دیگری به‌غیر از پلیس یا قوه قضاییه به‌منظور اعتبار بخشیدن به یک طرح سیاست جنایی است که به‌وسیله قوه مجریه و قوه مقننه تهیه و تدوین می‌گردد. (علیزاده سامع، پور قهرمانی، احدی، ۱۳۹۸: ۷۰) حقوق کیفری نوین بر پایه یک سلسله اصول کلی، با توجه به زمینه‌ها و نیازهای احتمالی، اقتصادی و فرهنگی وقت جوامع، اقدام به جرم‌نگاری و کیفر گذاری کرده است (نجفی ابرندآبادی، ۱۳۹۵: ۵۳). علاوه بر آن شاید یکی از مهم‌ترین دستاوردهای علم جرم‌شناسی دخیل کردن جامعه در پیشگیری از جرم باشد و از تمام توانایی‌های جامعه در مقابله با جرم بهره‌گیرند همین مطالعات جرم‌شناسان سبب استفاده دیگر علوم جنایی از توانایی‌ها جامعه در مقابله با جرم شد. مطالعاتی که علاوه بر نزدیک کردن سیاست ارگان‌های مختلف دولتی، مؤسسات و نهادهای غیردولتی و مردم را نیز به دفاع در برابر جرم و می‌دارد. مبارزه با جرم قاچاق نیز نظر به گستردگی و شرایط ژئوپولیتیک ایران علاوه بر اقدامات دولت و سازمان‌های وابسته نیاز به مشارکت سایر آحاد مردم دارد حال اینکه اگر موضوع قاچاق کالاها سلامت‌محور مانند تجهیزات پزشکی باشد بسیج مردم برای مبارزه با اهمیت دوچندان خواهد یافت لذا سیاست جنایی مشارکتی کارآمد در زمینه مقابله با قاچاق تجهیزات پزشکی و پیشگیری از آن بسیار مفید خواهد بود. قاچاق تجهیزات پزشکی جرمی است که علاوه بر آسیب وارد کردن به اقتصاد و امنیت کشور سلامت جامعه را نیز به خطر می‌اندازد بنابراین؛ سیاست جنایی، علاوه بر تدابیر کیفری، به ساختار اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جامعه توجه کرده و بر راه‌های مقابله با آن‌ها تأکید می‌ورزد و نهادهای اجرایی و اداری، سازمان‌ها، مراجع اجتماعی غیردولتی، یکایک افراد اجتماع و حتی بزه دیدگان نیز بایستی در این فرایند سهیم باشند. (علیزاده سامع و پور قهرمانی، احدی، ۱۳۹۸: ۶۴) سرگردانی دولت‌مردان در سیاست جنایی مشارکتی نیز مشهود در جایی که باید مشارکت هرچه بیشتر مرزنشینان را برای مقابله با امر قاچاق مدنظر قرار دهیم گاهی با سخت شکلک ممکن با همین مردم برخورد می‌شود حتی آمار شلیک به مردم مرزنشین از جمله کولبران

تکن‌دهنده است که با این اقدام نه تنها مشارکتی در زمینه مقابله با قاچاق تحقق نخواهد یافت بلکه اقدامی است که مرد را برای مقابله با سیاست‌های موجود دولت مصمم‌تر خواهد کرد.

بحث و نتیجه‌گیری

نظر به پیشرفت روزافزون صنعت و تکنولوژی می‌تولد حقوق کیفری نیز پویای و به روز بدون خود را حفظ نموده و با اهداف و سیاست‌های دقیق به مبارزه با جرائم برخیزد حال اگر موضوع جرم قاچاق از کالاهای سلامت‌محور باشد اهمیت این مبارزه دوچندان خواهد شد. در پژوهش حاضر سعی شده تا سیاست جنایی جمهوری اسلامی ایران در قبال قاچاق تجهیزات پزشکی نظر به اهمیت آن بر سلامت جامعه مورد بررسی قرار گیرد در نتیجه مباحث و مفاهیمی مانند قاچاق تجهیزات پزشکی، سیاست جنایی اتخاذ شده در قبال آن مورد بحث قرار گرفته است به دین منظور که برای مبارزه با هر جرمی باید شناخت دقیق از موضوع جرم و اهداف و رویکردهای مقابله با آن را داشت. قانون‌گذار جمهوری اسلامی ایران به دنبال مشارکت حداکثری در مبارزه با قاچاق کالا و ارز و از آن جمله قاچاق تجهیزات پزشکی بوده که متأسفانه گاهی در رسیدن به این هدف موفق نبوده است. برای مثال در امر مبارزه با قاچاق گاه‌گاه قاچاق را جرم دانسته و گاه‌گاه تخلف و معیار تشخیص دقیقی هم برای تمیز این دو از هم وجود ندارد این امر سبب برخوردهای چند گانه در قبال مبارزه با پدیده قاچاق شده است. همین سیاست جنایی سرگردان در قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز نیز به چشم می‌خورد که در ماده ۲۷ نوعی سیاست کیفری افتراقی سخت‌گیرانه به کار برده ولی در ماده ۴۴ اغلب جرائم را در حد تخفیف تقلیل داده و در صلاحیت مرجع اداری سازمان تعزیرات حکومتی قرار داده است. همین سرگردانی سبب شده تا مبارزه با قاچاقیان تجهیزات پزشکی سخت شود و طبق آمار ارائه شده توسط مسئولان امر همچنان سهم کالاهای قاچاق سلامت‌محور در بازار تا حدود ۹۰ درصد است، این در حالی است که به اذعان مسئولان به دلیل ناکارآمد بودن سیاست‌های مقابله با پدیده قاچاق کالاهای سلامت‌محور کمتر از ده درصد این کالاها کشف می‌شود. اما این موضوع به تنهایی برای مبارزه با قاچاق تجهیزات پزشکی کافی نیست بلکه باید تمامی سیاست‌های نظام همگام و همسو در راستای مبارزه با آن اقدام نمایند موضوعی که گاه‌گاه خلاف آن را نیز می‌بینیم و نهادهای مختلفی را که در این زمینه قدم‌های متضاد بر می‌دارند. طبق گزارش ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز در خصوص برنامه پیشگیری و مبارزه با قاچاق کالای سلامت‌محور مصوب دی ماه ۱۳۹۵ حجم قاچاق تجهیزات پزشکی رقمی حدود ۳۰۰ میلیون دلار می‌باشد که رقمی قابل توجه است. نباید فراموش کرد که نظر به وارد شدن این تجهیزات به شکل قاچاق و قیمت پایین آنان نسبت به موارد مشابه نظام سلامت به ویژه بخش خصوصی را به استفاده از این وسایل ترغیب می‌کند؛ بنابراین برای مقابله با چنین جرمی راهکارهای زیر ارائه می‌گردد:

۱. حفظ استقلال قوا در سیاست‌گذاری جنایی مبارزه با قاچاق تجهیزات پزشکی.
۲. تشکیل کمیته‌ای از متخصصین امر جهت شناسایی تجهیزات پزشکی استاندارد به همراه تسهیل واردات تجهیزات مورد نیاز.
۳. تخصصی نمودن و آسیب‌شناسی قوانین موجود در خصوص واردات تجهیزات پزشکی و حذف مصوبات و آیین‌نامه‌های غیر ضروری.
۴. ایجاد سازوکارهای لازم و استفاده از پتانسیل بازارچه‌های مرزی برای وارد نمودن تجهیزات پزشکی استاندارد.
۵. تشکیل کارگروهی از کارشناسان مجرب دستگاه‌های مربوطه در امر ساخت و تولید تجهیزات پزشکی باکیفیت و حذف موانع محدودیت‌های تولید آن.

۶. نظارت هرچه بیشتر وزارت درمان و آموزش پزشکی به‌ویژه سازمان غذا و دارو در امر تولید تجهیزات موردنیاز پزشکی به همراه مشوق‌های مالی آن.

منابع و مآخذ

۱. ابرهیمی، شهرام و حقانی، مسلم (۱۴۰۱)، سهم بخشنامه‌ها در تدوین سیاست جنایی قضایی، *مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه*، ۸.
۲. بیگی، جمال (۱۳۹۹)، سیاست جنایی ایران در ماده ۳۸۱ قانون مجازات اسلامی، *فصلنامه پژوهش‌های حقوقی میان رشته‌ای*، (۴)۱.
۳. دباغ، علی، اکبری، محمداسماعیل و فتحی، محمد (۱۳۸۵)، بررسی الگوهای خطاهای پزشکی در نظام سلامت، *مجله علمی پژوهشی علوم پزشکی ارتش ج.ا.ا.*، ۴(۳).
۴. دلماس مارتی، میری (۱۳۸۱)، *نظام‌های بزرگ سیاست جنایی*، نجفی ابرندآبادی، علی حسین، تهران: نشر میزان.
۵. صفاری، علی و اجتهادی، عبدالمجید (۱۳۹۶)، سیاست کیفری افتراقی در قبال قاچاق کالای سلامت محور، *فصل نامه پژوهش‌های انتظامی*، ۱۹.
۶. عظیم زاده اردبیلی، فائزه و حسایی، ساره (۱۳۹۰)، سیاست جنایی و تطور مفهومی آن، *نشریه تعالی حقوق*، (۱۵).
۷. علیزاده سامع، سونیا، پور قهرمانی، بابک و احدی فاطمه (۱۳۹۸)، نقش بیسج در پیشگیری از قاچاق کالاهای ممنوعه (رویکرد سیاست جنایی مشارکتی)، *فصلنامه مطالعات راهبردی بیسج*، ۲۲(۸۵).
۸. عمید، حسن (۱۳۵۸)، *فرهنگ فارسی عمید*، موسسه انتشارات امیر کبیر.
۹. فیروزجائی، مختار (۱۳۸۹)، *قاچاق کلال و ارز*، انتشارات قانون، چاپ دوم.
۱۰. گسن، ریموند (۱۳۷۴)، *جرم‌شناسی نظری*، کی نیا، مهدی، مجد.
۱۱. لازرژ، کریستین (۱۳۹۲)، *درآمدی بر سیاست جنایی*، نجفی ابرند آبادی، علی حسین، نشر میزان، چاپ چهارم.
۱۲. لواسور، ژرژ (۱۳۷۱)، *سیاست جنایی*، نجفی ابرند آبادی، علی حسین، تحقیقات حقوقی.
۱۳. محسنی، فرید (۱۳۹۲)، سیاست جنایی مشارکتی ایران در قبال قاچاق کالا با تاکید بر امور فرهنگی، *نشریه بررسی‌های حقوقی*، ۳(۵).
۱۴. نجفی توانا، علی (۱۳۹۹)، تعارض و انسداد در سیاست جنایی ایران، *تحقیقات حقوق بین الملل*، (۱).
۱۵. نجفی توانا، علی، شاطری پور و اصفهانی، شهید (۱۳۹۱)، پیشگیری اجتماعی از جرم در پرتو تحولات ناشی از جهانی شدن فرهنگ، *آموزه‌های حقوق کیفری*، (۴).
۱۶. نجفی ابرندآبادی و علی حسین (۱۳۹۵)، *درباره سیاست جنایی افتراقی*، دیباچه ویراست چهارم درآمدی بر سیاست جنایی کریستین لازرژ، تهران: نشر میزان.
۱۷. نوربها، رضا (۱۳۷۸)، سیاست جنایی سرگردان ایران، *مجله تحقیقات حقوقی*، (۲۶).
۱۸. نیازمند، ندا و نجفی توانا، علی (۱۳۹۴)، سیاست جنایی ایران در قبال بزهکاری افراد ترانس سکسوال، *مجله تحقیقات حقوقی آزاد*، (۲۹).

1. Anthony JP, (2006), Electrical Distribution Engineering. The Fairmont Press Inc.
2. Mohammad Reza, Farzanegan, (2008), Illegal Trade in the Iranian Economy: Evidence form a Structural Model, Dresden University of Technology, Faculty of Business and Economics.
3. Jung, Heike, (1994), "Note bibliographique", Revue de science Criminelle et de droit Pena compare, paris, sirey.
4. R.Herele et A.Vitu, (1988), traite de droit crimineal, paris, Cujase.
5. Stefani, Levasseur et bouloc, (1993), Droit penal general, Paris, Daloz.
6. Szabo, Denis, (1978), Criminologie et Politique Criminelle, Paris, vrin.

Iran's Criminal Policy Regarding the Smuggling of Medical Equipment

Fatemeh Ahadi

Assistant Professor, Department of Criminal Law & Criminology, Maragheh Branch, Islamic Azad University, Maragheh, Iran (Corresponding Author)

Fatemeh.ahadi1394@gmail.com

Jamal Beigi

Associate Professor, Department of Criminal Law & Criminology, Law Research Center, Maragheh Branch, Islamic Azad University, Maragheh, Iran

jamalbeigi@iaumaragheh.ac.ir

Hiva Alipoor

Ph.D Student in Criminal Law & Criminology, Maragheh Branch, Islamic Azad University, Maragheh, Iran

Hiva_alipoor@yahoo.com

Abstract

Background and Aim: Since ancient times, goods smuggling has been a problem for countries as a destructive phenomenon. Now, if the problem of smuggling is related to the health of the society, its importance will be twofold, therefore, the smuggling of medical equipment, which is related to the health of the society, will add to the problem of the health of the society in addition to the problem of smuggling, providing the health of the society is one of the main duties of the government, therefore, confronting With the phenomenon of medical equipment smuggling, it is one of the main duties of the government, which must follow a specific criminal policy.

Methods: In this research, it will be tried to collect and categorize materials based on the descriptive-analytical method and by using the pollination method based on the library method by using the existing books and articles.

Findings: The findings of the research show that the smuggling of medical equipment will not only cause economic problems but also affect the health of the society due to the entry of non-standard equipment.

Conclusion: By adopting a suitable criminal policy, adopting strict criminal policies and creating economic and cultural solutions, the government can take steps to prevent this type of crime, but these policies do not have the necessary coordination to deal with the mentioned crime. can be expected to be effective.

Keywords: Criminal Policy, Trafficking, Medical Equipment, Prevention